

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

سۆرانى

كردي سوراني

الْوَسَائِلُ الْمُفِيدَةُ لِلْحَيَاةِ السَّعِيدَةِ

ئامراز وریکاره به سووده کان بۆ
گه‌یشتن به ژيانیکی به‌خته‌وهر

شه‌یخ عبد الرحمن ئیبن ناسر ئەلسه‌عدی
-ره‌حمه‌تی خ‌وای لیبیت-

٣) جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٧ هـ

السعدي ، عبدالرحمن
الوسائل المفيدة للحياة السعيدة - كردي سوراني. / عبدالرحمن
السعدي ؛ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات - ط١. - الرياض
، ١٤٤٧ هـ

٣١ ص ؛ ..سم

رقم الإيداع: ١٤٤٧/٣٨٦١

ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٨٥٧٠-٢٩-٦

الْوَسَائِلُ الْمُفِيدَةُ لِلْحَيَاةِ السَّعِيدَةِ

نامراز وړيکاره به سوو ده کان بو
گه‌یشتن به ژيانیکی به‌خته‌وهر

الشَّيْخُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ نَاصِرٍ السَّعْدِيُّ

رَحِمَهُ اللَّهُ

نووسینی:

شه‌یخ عبد الرحمن ثبین ناسر ئه‌لسه‌عدی -
ره‌حمه‌تی خوای لیبیت-

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئامراز وړيکاره به سووده کان بۆ گەيشتن به ژياننیکي به خته وهر

پيشه کي دانهر

الحمد لله الذي له الحمد كله، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه وسلم.

پاشان: بېگومان ئارامی و د لنيایي و به خته وهری د ل ولاچوونی غهم و خه فته کانی ؛ داواکراوه له لایه ن هه موو مروفتیکه وه، و به هوپیه وه ژياننیکي خو ش و به خته وهر به ده ست ده هیتریت، وشادی و ئاسووده یی کامل ده بیت، بۆ به ده سته یینانی ئەم به خته وهر یه چه ند هوکارێک هه یه له وانه ش: هوکاری ئاینی، هوکاری سروشتی، هوکاری کرداری، هه موو ئەمانه ییش تهنه ا بۆ ئیماندار کو ده بیت هه، به لام خه لکانی تر ؛ ئەگه رچیش هه ندیکیان به ده ست به یین له لایه ک و هوکارێکه وه که ژیره کانیان کو شش ده که ن بۆ گەيشتن یی، به لام له زۆر لایه نی تره وه به خته وهری به ده ست ناهینن که به سوود ترن و دامه زراوترن و چاک ترن بۆ به ده سته یینانی ئامانجه کان.

من لهم په يامه دا ئه و هوکارانه ی له هزرمدايه ؛ دهینووسم
 بو به دهستهینانی ئه م ئامانجه بالایه، که هه موو مروفتیک
 هه ولی بو ده دات.

هه نديک خه لک گه یشتوون به زوړیک له م هوکارانه بو یه
 ژيانیکی به خته وه رانه وخوښيان هه یه، وهه نديک خه لکی تر ؛
 شکستيان خوارد له گه یشتن پيان بو یه له ژيانیکی ناخوښ
 وناره حه تدان، وزيانيان پر له مهینه تیه، وخه لکی تر هه یه ؛
 له ناوه راستدایه، به پي گه یشتنيان به هوکاره کان، خوی
 گه وره سه رکه وتوو مان بکات و یارمه تیده رمان بیت بو
 به دهستهینانی هه موو خیریک، ودوورخستنه وه ی هه موو
 شه ریک.

به شی یه که م

۱- گه وره ترين هوکار وگرنگترین بنچینه بریتیه له ئیمان
 هینان وکرده وه ی چاک ئه نجامدان، خوی گه وره
 ده فهرمویت:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً
 وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾﴾

هه رکه س له نیر یان له م کرده وه ی چاکي کردبیت و
 بیكات و برواداریش بوو بیت ئه وه سویند به خوا به ژيانیکی
 خوښ ده یان ژیه نین و سویند بی پاداشتیان بدهینه وه به چاکتر

لهوهی که ئەوان دەیانکرد ﴿[النحل: ۹۷].

خوای گه‌وره باسیکردوو و په‌یمانی داوه به ئەوانه‌ی ئیمانیان هیناوه و کرده‌وه‌ی چاکیان کردوو ؛ ژیانیکی خوش و پاکیان پێبەخشیت لهما دونیایه‌دا، و پاداشتیان به چاکه بداته‌وه لهما ژيانه وله شوینی مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌ی دووارۆژ.

هۆکاری ئەمه‌ روونه ؛ ئەو ئیماندارانه‌ی به‌راستی باوه‌ریان به‌ الله هیناوه، به‌ ئیمان هینانیک که به‌ره‌مه‌که‌ی کرده‌وه‌ی چاک ئەنجام دانه؛ که هۆکاری باش کردنی دڵ و ڕه‌وشت و دونیاو دووارۆژه، و ئەو بنچینه‌یان پێه که رێنیشاندهریانه بۆ به‌خته‌وه‌ری وشادی، و بۆیان روونده‌کاته‌وه چۆن مامه‌له‌ بکه‌ن له‌گه‌ڵ دله‌راوکی و غه‌م و خه‌فه‌ت.

به‌سوپاسگوزاریه‌وه پێشوازی له‌ حاله‌ته‌کانی ئاسووده‌ی و خوشگوزه‌رانی ده‌که‌ن، و له‌و شتانه‌دا به‌کاریان ده‌هێنن که سوودی هه‌یه، ئە‌گه‌ر به‌م شیوه‌یه به‌کاریان به‌هێنن ؛ به‌خته‌وه‌ر ده‌بن، وحه‌ز ده‌که‌ن بمینیته‌وه و به‌ره‌که‌تی زیاتر بیت، و به‌هیوای پاداشتن وه‌کو پاداشتی ئەوانه‌ی سوپاسگوزاری خوای گه‌وره‌ن، پاداشتی هه‌نده خیر و به‌ره‌که‌تی له‌گه‌ڵدایه که زۆر زیاتره لهما خوشیانه؛ که ده‌ره‌نجامی سه‌ره‌تای ئەم سوپاسگوزاریه‌ن.

له‌به‌رامبه‌ردا، هه‌نده‌ی ده‌توان به‌ره‌نگاری ناخۆشی وزیان و غه‌م و خه‌فه‌ته‌کان ده‌بنه‌وه، و هه‌نده‌ی ده‌توان له‌سه‌ر خۆیان

ئاسانى دەكەن، و بەجوانى ئارام دەگرن لەسەر ئەو شتانەى ناتوان بەرەنگارى ببنەو، بەم شیویه سوود وەرەدەگرن لە کاریگەرى وشوینەوارى ناخوشیەکان ؛ لە بەرەنگاریبونەوہى بویرانە، وشارەزایى وھیژ، وئارامگرتن و بەھیوابوونى پاداشت، بەهۆى ئەم ئەنجامە مەزانە ؛ ناخوشى وناپەتەتەکان نامین، وئاسوودەپى وھیواى خوڤ شوینیان دەگرنەو، وھیوابوون بە فەزلى وپاداشتی خواى گەورە، پێغەمبەر-صلی اللہ علیہ وسلم- ئەم بابەتەى روون کردووہتەوہ لەم فەرموودە سەحیحەدا، کە دەفەرمویت:

(عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ، إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ، إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَلَيْسَ ذَلِكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ)

«حال وکاروبارى ئیماندار جی سەرسورمانە، ھەموو حال وکاتیکی ھەر ماہەى خیرە بۆى، ئەگەر تووشى خوڤگوزەرانى بێت؛ سوپاسى خودا دەکات وئەمە دەبێتە ماہەى خیر بۆى، وئەگەر تووشى زیان بێت؛ ئارام دەگریت، وئەمەش ھەر دەبێتە ماہەى خیر بۆى، وئەمە بۆ ھیچ کەسێک نییە جگە لە ئیماندار». [رواه مسلم].

پێغەمبەر-صلی اللہ علیہ وسلم- باسى ئەوہمان بۆ دەکات کە خیر وپاداشتی ئیماندار چەند ھێندە دەبێتەوہ ؛ لە ھەموو ئەو شتانەى بەسەریدا روودەدات لە بەختەوہرى وناپەتەتى. بۆیە دەبینیت ھەردووکیان روودەدەن بەسەر خەلکیدا ؛ بەلام جیاوازیەکی زۆریان ھەیە لە چۆنیەتى

پروو به پروو بونه وه یان، ئەمیش به یی جیاوازیانه له ئیمان
 وکرده وهی چاک. ئەوهی ئیمان وکرده وهی چاک ههیه ؛
 بهرنگاری خێر و شهر ده بیته وه به وهی باسمان کرد له
 سوپاسگوزاری و ئارامگرتن و ئەوهی په یوهستن پیانه وه، بۆیه
 به خته وهر و شاد ده بیته، و غهم و خه فته و دله راوکی
 و دله نگی له سهر نامینیت، و ژيانیکی خوشی ده بیته له م
 دونیا یه دا. به لام بباهوهر و فاسق به خته وهری و خوشیه کان
 به کارده هیئن له شهر و خوبه گه و ره زانین و سنوور تیه پراندن،
 بۆیه ره وشتیان تیکده چیت و به کاریان ده هیئیت ههروه کو
 ئازهلان به ته ماح و په رووشیه وه، به لام له گهل ئەمه یشدا دلی
 ئارام نییه، به لکو په شوکاوه له چهند ئاراسته یه که وه،
 له لایه که وه ده ترسیت ئەوهی ههزی پیده کات ؛ له ناو بچیت،
 و تووشی ناره حه قی ده بیته له پاراستنی ههزه کانی به هووی ئەو
 به ره به ستانه ی دینه پیشی، و له لایه کی تره وه ههزه کانی نه فس
 له سنووریک ناوه ستیت به لکو به په رووشه بو شتی زیاتر،
 له وه یه به دهستی بهیئیت و له وه یه به دهستی نه هیئیت،
 ئەگه ره به دهستی بهیئیت ئەوا جیی دله راوکییه به هووی ئەو
 لایه نانه ی باسمان کرد، و بهرنگاری ناره حه تیه کان ده بیته وه
 به دله راوکی و ناره زایی دهر برین و یژاری و ترس، بۆیه مه پرسه
 تووشی چی غهم و په ژاریه ک ده بیته له م ژیا نه دا، له نه خوشیه
 میشکی و ده روونیه کان، و له و ترسه ی که رهنگه بیگه یه نیته به

خراپترین حال و ترسناکترین سهره نجام، چونکه به هیوای پاداشت نییه، وئارامگرتنی نییه که دلنه وایی بکات و ناره حه تیه کانی له سهر ئاسان بکات.

هه موو ئه مانه زانراون له پریگی ئه زموونی مروّفه کانه وه، ویه ک نمونه له سهر ئه م جوّره: ئه گهر تپرامانی بو بکهیت و به راوردی بکهیت له گهل حالی خه لکی، بوّت ده رده که ویت جیاوازی زور هه یه له نیوان ئه و ئیمانداره ی به پپی ئیمان ه که ی کرده وه ده کات، و ئه و که سه ی به و شیوه یه نییه، ئاین زور ئاموژگاری ده کات بو قه ناعهت بوون به رزقی خوای گه و ره، و به وه ی به خشیوو یه تی به بهنده کان له فه زل و پریلینانی هه مه جوّره.

ئیماندار ئه گهر تاقیبکریته وه به نه خوشی و هه ژاری، یان هه ر تاقیکردنه وه یه کی تر ؛ که له وه یه تووشی هه رکه سیک بیّت، ئه و ا - به ئیمان ه که ی و به و قه ناعهت و رازی بوونه ی هه یه تی به وه ی خودا به خشیوو یه تی- ؛ قایل و رازی ه، وله دلپه وه ی داوای شتیک ناکات ؛ که له قه ده ردا بو ئه و نه بو وه، له شتومه کی دونیایی ؛ سهیری ئه و خه لکانه ده کات که که متریان هه یه له خو ی، و سهیری سه ره وه ی خو ی ناکات، له وه یه به خته وه ری وئارامی زیاتر بیّت له ئه و که سانه ی که هه موو شتیکی دونیایان به ده ست هی ناوه ئه گهر ئه م که سه قه ناعه تی پینه به خشا بیّت.

له بهرامبهردا ده بينيت ئه و كه سه ی كرده وه ی نيه به یی ئيمان، ئه گهر تووشی تاقی كړدنه وه یه ك بیت بو نمونه هه ژاری یان له ده ستدانی شتیك له ده سكه وته كانی دنیا، ئه وا له ئه و په ړی نار هه تی وې هیوا یداییه.

ونمونه یه کی تر: ئه گهر ترس وړووداوه ئالوزه كان هات به سه ر مروّځدا، ده بينيت ئه وه ی ئيمان هه کی دروسته ودلی چه سپاوه، وده روونی ئارامه، ده توانیت به هیوری وچاکی ئه م حاله ته بخاته ژیر ړکیفیه وه ؛ به هو ی به کاره یانی ئه وه ی له توانا یدایه له بیر كړدنه وه وقسه وكړده وه، وخو ی ئاماده كړوه بو ئه م وړووداوه نار هه تانه، ئه م حاله تانه مروّځ هیوهر ده كاته وه ودلی جیگیر ده كات.

به لّام بیباوه ړ به پیچه وانه ی ئه م حاله ته وه، ئه گهر تووشی ترس بیت ؛ یژدانی نار هه ت ده بیت، وده روونی ده شیویت، ویری تیکده چیت و له ناخه وه تووشی ترس وبیم ده بیت، تووشی ترسی دهره کی ودله راوکی ناخ ده بیت ؛ به شیوه یه ك كه دهر پړینی مه حاله، ئه م جوړه له خه لکی ئه گهر هه ندیك هو كاری سروشتی به كار نه هیڼن كه پړویستی به را هیانی زور هه یه ئه وا هیژیان له ده ست ددهن ویریان ده شله ژیت، به تایبته له حاله ته نار هه ت وغه م هیڼه ره كندا ئه میش به هو ی نه بوونی ئيمان كه هانده ره بو ئارامگرتن.

چا كه كار وتاوانبار، وئیماندار وكافر به شدارن له

به دهسته‌بینانی نازیه‌تی، هه‌روه‌ها توانای فیتریان هه‌یه بو مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل ڕووداوه سه‌خته‌کان و ئاسان‌کردنه‌وه‌ی، به‌لام ئیماندار جیاوازه به‌هۆی به‌هێزی ئیمان و ئارام‌گرتن و ته‌وه‌کول و پشت به‌ستنی به‌خوای گه‌وره، و به‌هيوای پاداشته، ئه‌م شتانه نازیه‌تی زیاد ده‌کات، و شوینه‌واری ترسی له‌سه‌ر که‌م ده‌کات، و ناره‌حه‌تیه‌کانی له‌سه‌ر ئاسان ده‌بێت، هه‌روه‌کو خوای گه‌وره ده‌فرمویت:

﴿إِنْ تَكُونُوا تَأْلُمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلُمُونَ كَمَا تَأْلُمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ﴾ (١٠٤)

ئه‌گه‌ر ئیوه ئێش و ئازارتان پێ بگات بێگومان ئه‌وانیش ئێش و ئازاریان پێده‌گات وه‌ک چۆن ئیوه ئێش و ئازارتان پێده‌گات و ئیوه ئومید ده‌که‌ن له‌خوا ئه‌وه‌ی ئه‌وان ئومیدی ناکه‌ن (که‌ پاداشت و سه‌رکه‌وته‌) ﴿[النساء: ١٠٤]. هه‌روه‌ها خوای گه‌وره‌وه هاوکاری و یارمه‌تیدانیکی تایبه‌تیان پێده‌به‌خشیت که شوینه‌واری ترسه‌کان له‌ناوده‌بات، په‌روه‌ردگار ده‌فرمویت:

﴿...وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾

﴿وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ * وه ئارام‌گر -خو‌راگر- بن به‌راستی خوا له‌گه‌ل خو‌گراندایه ﴿[الأنفال: ٤٦].

٢- له‌و هوکارانه‌ی که ده‌بێته هۆی نه‌هێشتنی غه‌م

وخه فهت و دلّه راوکی، جوړه جیاوازه کانی چاکه کاریبه له گه ل خه لکی به قسه وکرده وه، هه موو ته و خیر و چاکه کاریانه ؛ به هوپانه وه خوی گه وړه غه م وخه فهت و دلّه راوکی لاده بات له سهر مروؤی چاکه کار و تاوانبار به پپی پله ی چاکه کاریه که، به لام ئیماندار چاکترین به شی هه یه، و به وه جیاوازه که چاکه کاریه که ی دهره نجامی دلّسوزیه تی بو خوی گه وړه و به هیوای پاداشته.

بوپه خوی گه وړه یش نه نجامدانی جوړه جیاوازه کانی خیر و چاکه ی له سهر ئاسان ده کات، و ناره حه تیه کانی لی دوور ده خاته وه به هوؤی دلّسوزی و به هیوابوونی پاداشت، په روه ردگار ده فه رموئیت:

﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (١١٤)

هیچ چاکه یه ک نیه له زوړ به ی چپه کردنه کانیاندا مه گهر یه کیک فه رمان بکات به مال به خشین له رپی خوادا یان فه رمان کردن به چاکه یان چاک کردنی نیوان خه لکی جا ههر که سیک ته وه بکات به نیازی په زامه ندی خوا ته وه له داهاتوودا پپی ده به خشین پاداشتی زوړ گه وړه ﴿[النساء: ١١٤].

خوی گه وړه -سبحانه و تعالی- باسی ته وه مان بو ده کات که ته م کرده وه چاکانه خیرن ته گهر هه رکه سیک ته نجامیان

بدات، وخیر خیر دههینیت، وشەر دوور دهخاتهوه، وئەو
 ئیماندارەى بههيوای پاداشته ؛ خواى گهوره پاداشتی
 گهورهى پیده بهخشیت، ولهو پاداشته مهزنانه: نههیشتی
 غه م وپه ژاره وناړه حهتی وهتد له ناخوشیه کان.

بهشی دووهم

دلەپراوکی که دروست دهبیت بههوی شپرزهی میشک
 وسهرقالی دل به ئەو شتانهی تووشی په ژارهی ده کهن، له
 هوکاره کانی دوورخستنه وهی: سهرقالبوون به کرده وهیه که له
 کرده وه به سووده کان یان زانستیک له زانسته به سووده کان.
 ئەم شتانه دل سهرقال ده کهن ؛ بویه بیر ناکاته وه لهو شتانهی
 ده بیت هوی دلەپراوکی. له وهیه ئەو هوکارانهی له بیر بجیت هوه
 که ده بنه هوی غه م وخه فته، بویه دهروونی به خته وەر
 ده بیت، وچالاکي زياد ده کات، وئەم هوکاره باوه ردار و بیباوه ر
 تیدا به شداره. به لام ئیماندار جیاوازه بههوی باوه ر
 ودلسۆزی وبه هیوا بوونی پاداشت له کاتی سهرقالبوونی به ئەو
 زانستهی فیری ده بیت یان فیری ده کات، وئەو کرده وه خیره ی
 ده یکات، ئە گەر په رستن بیت ئەوا په رستنی الله یه، وئە گەر
 کاریکی دونیایي یان خوویه که بیت ونیه تی چاکي له گه لدا بیت،
 ومه بهستی ئەوه بیت یارمه تیده ره بو گوپرایه لی الله ؛ ئەمه
 کاریگه ری باشی هه یه له سه ر نه هیشتی غه م وخه فته

ودلتهنگی، چەند مروف هەيه تاقىكراووتەو بە دلەراوکی
 وناپەحەتی بەردەوام، وتووشى نەخۆشى جوراوجور بوو، لە
 بەسوودترین دەرمان وچارەسەرەکانی: (لەبیرکردنی ھۆکاری
 ناپەحەتی ودلەراوکىیە، وسەرقالبوونی بە کردەوہیەك لە
 ئەركەکانى سەرشانى).

دەبیت ئەو کارەى سەرقالی دەبیت ؛ لەوانە بیت کە
 نەفسى حەزى پێدەکات و بەپەرۆشیەتی، چونکە ئەمە دەبیتە
 ھۆى ئەوہى مەبەستە بەسوودە کە بیتە دى، وخودا زانائە.
 لەو شانەى دەبیتە ھۆى دوورخستەنى خەفەت
 ودلەراوکی: کوکردنەوہى ھزرە لەسەر گرنگیدان بە کردەوہى
 ئیستە، وپەرنەکردنەوہى لە گرنگیدان بە داھاتوو،
 وپەرنەکردنەوہى لە رابردوو، بۆیە پێغەمبەر -صلی اللہ علیہ
 وسلم- پەناى بە خوای گەورە دەگرت لە غەم وخەفەت،
 (لەو فەرموودەى بوخارى وموسلم گێراویانەتەوہ)، دلتهنگى
 بو رابردوو ھىچ سوودیكى نییە چونکە ئەوہى رۆیشت
 ناتوانیت پێى بگات وناتوانیت چارەسەرى بگات، ولەوہیە
 غەم وخەفەت زیانى ھەبیت بەھۆى ترسان لە ئەوہى لە
 داھاتوودا دیت، بۆیە لەسەر بەندەى کە کورێ رۆژەکەى
 بیت، و وزە وجدیبوون وکووشى بەگەر بخت بو چاککردنى
 ئەمرۆ وکاتى داھاتوو، کوکردنەوہى دل لەسەر ئەمە دەبیتە
 ھۆى کاملبوونی کردەوہى، وغەم وخەفەت لەسەر دل

ناهیلت. پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- نه گهر نزیه کی بکردایه یان رینمونی نومته که ی بکردایه بو ووتنی ؛ ناموژگاری ده کردن له گهل داواکردنی یارمه تی له الله و به هیوا بوونی فه زلی، و له هه مان کاتدا جددی بیت وکوشش بکات له سهر به دیهینانی نه وه ی نزی بو ده کات. دوور که وتنه وه له نه و شتانه ورپیگاکانی که نزی ده کرد بو دوور خستنه وه یان چونکه نزا هاوتای کرده وه یه، و بهنده کوشش ده کات بو نه وه ی سوودی بو یه یه له ناین و دونیادا، و داوا له پهروه دگاری ده کات مه بهسته کانی بو بهینیته دی، و یارمه تی بدات له مه دا، ههروه کو پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت:

(اٰخْرِضْ عَلٰی مَا يَنْفَعُكَ، وَاسْتَعِزْ بِاللّٰهِ، وَلَا تَعْجِزْ، وَاِذَا اَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ: لَوْ اَنِّيْ فَعَلْتُ كَذَا كَانَ كَذَا وَكَذَا، وَلٰكِنْ قُلْ: قَدَرُ اللّٰهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ، فَاِنَّ "لَوْ" تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ)

«پیداگیر به له سهر نه وه ی سوودی بو ت هه یه، و پشت به خوی گه وه بهسته و بی هیوا و لاواز مه به، و نه گهر شتی که رویدا که پیت ناخوش بوو مه تی: نه گهر ئاوا وئاوام بکردایه؛ ئاوا وئاوا ده بوو، به لکو بلی: (قَدَرُ اللّٰهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ) واته: (قه ده ری خودا بوو، و نه وه ی ویستی له سهر بوو ؛ جیبه جی کرد)، چونکه ووتنی: (نه گهر) ده رگی کرده وه کانی شهیتان ده کاته وه» [رواه مسلم]. له م فهرمووده یه دا پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- فهرمانی کردوو به دوو

شت: يه كه ميان به په روښبون له سهر شته به سووده كان له هه موو حاله ټيكد، وداواكردنې يارمه ټي له الله ونه كه وتنه ژير ړكټيفي لاوازي وبې توانايي كه ئه مېش ته مه ټي زيان به خشه، ددووه ميان برېتۍ له ملكه چبون بؤ الله له ږووداوه كانې رابردوو كه روښت وجي به جې بوو، ومروږ ټيياندا قهزا وقه دهري خودا بېنيټ وپي رازي بټ

پيغه مېهر - صلي الله عليه وسلم - كاروبار و حاله ته كانې دابهش كرد به سهر دوور جوړ: به شيك بهنده هه وټي بؤ دهادت هيندهي بتوانيت، يان دووري ده خاته وه وئاساني دهكات ؛ له مه دا بهنده هه وټ و كوششي خوي ده خاته گهړ وداواي يارمه ټي له په روه ردگاري دهكات بؤ به ديهي ټياني. به شيكي تر هر هه وټدانېكي بهنده بې سووده، له مه ياندا بهنده ئاسوده يه له به رانېهري وملكه چ ورازي ده بټ، وهيج گومانېك نيه له وهي ئه م بنچينه يه هوكاره بؤ ئاسوده يي ونه ماني غه م وخه فته.

به شي سيېه م

له گه وره ترين هوكاره كانې سينگ فراواني وئاسوده يي ؛ (زور يادكردنې خواي گه وريه) چونكه كاريگه ريه كي سه رسورهي نه ري هه يه له سهر سينگ فراواني وئارامي دهروون، ونه هيشتني غه م وخه فته، په روه ردگار دهفه رمويت:

﴿...أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾

ئاگادارین که هەر به یادی خوا دلە کان ئارام دەگرن ﴿

[الرعد: ۲۸] یادکردنی پەروەردگار کاریگەریه کی گەورە هەیه
له بە دەستەپێنانی داواکراو ئەمیش بەهۆی تایبەتمەندییەکانی
یادی الله یه، و بەهۆی ئەوێ بەنده هیوای پێی هەیه له
پاداشت.

هەروەها باسکردنی نیعمەتە ئاشکرا و پەنھانەکانی خوای
گەورە، ناسینی نعمەتەکان و باسکردنیان هۆکاری
پەواندنەوێ غەم و خەفەت، وەهانی بەنده دەدات بۆ
سوپاسگوزاری که له بەرزترین پله کانه ئەگەرچیش بەنده
هەژاریان نەخۆش بێت یان تووشی هەر تاقیکردنەوێه کی تر
هاتبێت. ئەگەر بەراورد بکات لەنیوان نیعمەتەکانی خوای
گەورە لەسەری - که له ژماردن نایەن- و ئەوێ تووشی بوو
لەناخۆشی، ئەوا نارهەتیه که هیچ رێژه و ژمارهیهك نییه
بەرامبەر نیعمەتەکان.

بەلکو ناخۆشی و کارەساتەکان ئەگەر خوای گەورە
بەندهی پێ تاقی بکاتەو، و بەنده ئارامگروازی و ملکه چ بێت،
ئەوا ئازار و کاریگەری نارهەتیه که ی لەسەر ئاسان و کهم
دەبێتەو، بەهیوابوونی بەنده به پاداشت و بەندایهتی بۆ الله
به ئارامگرتن و پازی بوون ؛ ئەمە دەبێتە هۆی شیرینکردنی
شته تالەکان بۆیه شیرینی پاداشت تالی ئارامگرتنی لەبیر

دهباتهوه.

له به سوودترین شته کان له م بابه ته دا ئه وه یه که پښه مبه ر
-صلی الله علیه وسلم- رښمونی بو کړدووه له فه رمووده یه کی
سه حیجدا که ده فه رمویت:

(انْظُرُوا إِلَيَّ مَنْ هُوَ أَسْفَلَ مِنْكُمْ، وَلَا تَنْظُرُوا إِلَيَّ مَنْ هُوَ فَوْقَكُمْ، فَإِنَّهُ أَجْدَرُ
أَلَّا تَزْدَرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ)

«سهیری ئه وان ه ی خواره و ه ی خوټان بکه ن، و سهیری
ئه وان ه ی سه ره و ه ی خوټان مه که ن، چونکه ئه مه وا ده کات
که نبعمه ته کانی خوا ی گه وره به سه رتانه وه به که م نه زانن»
[رواه البخاري]. ئه گهر به نده ئه م رښماییه مه زنه له پښ
چاوی بیت ؛ وا ده بینیت له پښ زوړنک له خه لکيه وه یه له
سه لامه تی وپاشکه و ته کانی، وله رزق وپاشکه و ته کانی ؛ ئینجا
حالی هه رجوړنک بیت، بو یه دله راوکی وغه م وخه فه تی
نامینیت، وبه خته وه ری وشادی زیاد ده بیت به نبعمه ته کانی
خوا ی گه وره ؛ که له پښه وه ی خه لکی تره تیاندا.

هه رچه نده به نده زیاتر تیرامان بکات بو نبعمه ته ئاشکرا
وشاراوه کانی خوا ی گه وره له سه ری، له ټاين ودونیا دا، وا
ده بینیت که په روه ردگاری خیری زوړی پښه خشیووه وشه ر
وخرابه ی زوړ وجوړاوجوړی لی دوورخستووه ته وه، بیگومان
ئه مه ده بیت ه هو ی نه هیشتنی غه م وخه فه ت، وده بیت ه هو ی
ئاسووده یی وشادی.

بهشی چوارهم

لهو هۆکارانهی ده‌بیته هینانی به‌خته‌وه‌ری ونه‌هه‌یشتنی غهم وخه‌فه‌ت: هه‌ول‌دانه‌ بۆ نه‌هه‌یشتنی ئه‌و هۆکارانهی غهم وخه‌فه‌ت ده‌هه‌ینن، وکۆششکردنه‌ بۆ به‌ده‌سته‌هه‌ینانی ئه‌و هۆکارانهی ده‌بنه‌ هۆی هه‌ینانی به‌خته‌وه‌ری ؛ ئه‌میش به‌ له‌بیرکردنی ئه‌وه‌ی روویداوه‌ له‌پاربردوودا له‌ ناخۆشی وناپه‌سه‌یه‌کان که هه‌یچ توانای نییه‌ بی‌گه‌ڕێته‌وه‌، وده‌بیته‌ بزانیته‌ که سه‌رقاڵکردنی بی‌ری به‌ پاربردوو ده‌چێته‌ ژێر بابته‌ی گه‌ڵته‌وگه‌پ ومه‌حاله‌وه‌، وگه‌مژه‌یی وشه‌یه‌، بۆیه‌ کۆششی دلی ده‌کات له‌سه‌ر بیه‌رنه‌کردنه‌وه‌ لیان، وه‌ه‌روه‌ها کۆششی دلی ده‌کات بۆ دله‌پاوکی نه‌بوون سه‌باره‌ت به‌ ئه‌وه‌ی له‌ داها‌توودا رووده‌دات ؛ له‌و شتانه‌ی دیت به‌ خه‌یاڵیدا له‌ هه‌ژاری وترس وناخۆشی وه‌تد. بۆیه‌ ده‌زانیته‌ که داها‌توو نه‌زانراوه‌ ؛ ئه‌وه‌ی رووده‌دات له‌ خه‌ر وشه‌ر وه‌یوا وئازار، هه‌مووی به‌ده‌ستی په‌روه‌ردگاری به‌شکۆ ودانایه‌، هه‌یچ شتێک به‌ده‌ستی به‌نده‌کان نییه‌ جگه‌ له‌ هه‌ول‌دان بۆ به‌ده‌سته‌هه‌ینانی خه‌یره‌کان وه‌ه‌ول‌دان بۆ دوورخستنه‌وه‌ی زیانه‌کان نه‌بیته‌، به‌نده‌ ده‌زانیته‌ ئه‌گه‌ر هه‌زری ئاراسته‌ بکات بۆ دوورخستنه‌وه‌ی له‌ شه‌په‌زه‌بوون سه‌باره‌ت به‌ کاروباری داها‌توو، وته‌وه‌کول وپشت به‌ستنی ته‌نها به‌ په‌روه‌ردگاری بیته‌ له‌ چاککردنیان، ودلی بۆ ئه‌مه‌ ئارام بیته‌، ئه‌گه‌ر به‌م

شیوهیه بیت ؛ دلی ئوقره ده گریت و حال و کاروباره کانی چاک ده بن، وغه م وخه فته و دله راوکی له سهر نامینیت.

له به سوودترین شته کان سه بارهت به کاروباره کانی داهاتوو ؛ به کارهینانی ئهم نزایه که پیغه مبهه -صلی الله علیه وسلم- نزی پیده کرد:

(اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي إِلَيْهَا مَعَادِي، وَاجْعَلْ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِّي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَالْمَوْتَ رَاحَةً لِّي مِنْ كُلِّ شَرٍّ)

واته: «خودایه ئایینه که م چاک بکه که بربره ی پشتی کاره کانمه، و دونیاشم بو چاک بکه که ژیانمی تیدایه، و قیامه تیشم بو چاک بکه چونکه گه رانه و هم بو ئه وئییه، و ژیانم بو بکه به هوکاری زیادبوونی هه موو خیر و چاکه یه ک، و مردنم بو بکه به هوکاری هه سانه وه له هه موو شه ر و خراپه یه ک» [رواه مسلم]. وهه روه ها کاتیک ده فه رمویت:

(اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو، فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ)

واته: «خودایه ئومیدم به ره حم و به زه یی تو هه یه، و به ئه ندازه ی چاو تروکاندنیکیش خو م نه ده یته ده ستی خو م و کار و باریشم به چاکه بگی ره، هیچ په رستراویک نییه، که شایسته ی په رستن بیت، جگه له تو» [رواه ابو داود باسناد صحیح]. ئه گه ره بهنده ئهم نزایه بلیت که چاکبوونی داهاتوو ی تیدایه له ئاینداری و دونیایدا ؛ به دلکی ئاماده،

ونیه تیکی راستگۆیانە، لە گەڵ کۆششکردنی بۆ ئەو شتە ی دەبیته هۆی بە دەستەینانی ئەمە، ئەوا خوای گەورە ئەو ه ی نزای بۆ دە کرد و هیوای پێ دەخواست و کردەو ه ی بۆ دە کرد ؛ بۆی دە هیئیتە دی، و غەم و خەفە تی دە گۆرپێت بە خۆشی و بە ختەو ه ی.

بەشی پینجەم

لە بە سوودترین هۆکارە کان بۆ نە هیشتنی دلە راوکی و غەم ئە گەر بە ندە تووشی شتێک لە ناره حە تی و تاقیکردنە وە کان بوو: ئەو ه یە هە ولبە دات بۆ ئاسانکردنە و ه ی لە رپگی بیرکردنە وە لە خراپترین ئە گەرە کان کە لە و ه یە حالە تە کە لە سەری کۆتایی بە تاتایە، و خۆی لە سەر ئە مە رابە یئیت، ئە گەر وابکات ئەوا دە بی ت هە ولبە دات بۆ کە مکردنە و ه ی کاریگەر ییە کانی هیندە ی دە توانیت، بە م کۆششکردن و هە ولدانە ؛ غەم و خەفە تی نامینیت، بە م شیو ه یە وزە ی بە گەر دە خات بۆ بە دە ستەینانی سوودە کان، و دوورخستنە و ه ی زیانە کان هیندە ی لە توانای مرو فدا یە.

ئە گەر هۆکارە کانی ترس و نە خۆشی و هە ژاری و یبە شی لە حە زە هە مە جو رە کانی ؛ روویدا، با بە هیو ر ی و ئارامی دە روونە وە مامە لە یان لە گە لدا بکات، و ئە و پە ر ی کۆشش بکات لە مە دا، رابە ینانی دە روون لە سەر ئارامگرتن بە رامبەر ناره حە تیە کان؛ ئاسانیان دە کاتە وە و سە ختیان ناه یلیت،

به تاييهت ئە گەر سەرقال بێت به دوورخستنه وهيان ؛
هيندهى له توانايدايه، بۆيه تيدا كۆده بێته وه؛ ئارامگرتنى
نه فسى له گهڵ ههولدان بۆ به دهسته تيانى سوود كه سەرقالى
ده كهن له بير كردنه وه له نارهحه تيه كان، وكوششى نه فسى
ده كات له سهر نوێ كردنه وهى هيژى به رهنگاريبوونه وهى
نارهحه تيه كان، له گهڵ پشت به ستن به خوى گه وه له مه دا
ومتمانه به ئەو زاته مه زنه، بێگومان ئەم بابەتانه سوودی
مه زيان ههيه بۆ به دهسته تيانى به خته وهى وسینگ فراوانى،
له گهڵ ئە وهى بهنده هيواى پييه تى له پاداشتى نزيك
ودواخوا، ئەمه بينراوه وتا قيكراوه ته وه، ورووداوه كانى زوړيك
هه ن كه ئە زمونيان تيدا ههيه.

به شى شه شه م

له مه زنترين چاره سه ره كان بۆ نه خوشيه كانى دل له
شپرزهي دهروونى وميشكى، به لكو بۆ نه خوشيه كانى
لاشهيش: بريته له به هيژى دل ونه بوونى بيزارى
وپه رچه كردار به رامبه ر به وه هم وخه ياله كان كه بير كردنه وه
خراپه كان ده يانه يين. هه ركه سيك خه يال بكاته وه سه بارهت
به روودانى نارهحه تى ونه مانى خوشيه كان؛ ئەمه تووشى غه م
وخه فهت ونه خوشيه كانى دل ولاشهى ده كات، وتووشى
توره يى وسه رليشيووى ودارمانى دهروونى ده بێت، ئەمانه يش

کاریگه‌ری خراپیان هه‌یه، وزۆرێك له خه‌لكی ئەزمونیان هه‌یه
له گه‌ل زیانه گه‌وره‌کانی.

هه‌ركاتێك د‌ل پشت به‌ الله ببه‌ستیت و متمانه‌ی ی‌ی
هه‌بیت، ملکه‌چی وه‌هم نه‌بیت و خه‌یالی خراپ ر‌ک‌یفی پ‌ی
نه‌کات، و متمانه‌ی به‌ الله هه‌بیت و به‌هیوای فه‌زل و پاداشتی
بیت، به‌ه‌وی ئەمه‌وه غه‌م و خه‌فه‌تی له‌سه‌ر لاده‌چیت،
ورزگاری ده‌بیت له‌ زۆرێك له‌ نه‌خۆشیه‌یه‌کانی د‌ل و لاشه‌، و د‌ل
به‌ه‌یز و سینگ فراوان ده‌بیت و به‌خته‌وه‌ری ر‌ووی تیده‌کات
؛ به‌شیوه‌یه‌ك ناتوانیت گوزارشتی لیبکات، چه‌ند
نه‌خۆشخانه هه‌یه ئەو نه‌خۆشانه‌ی تیدایه‌ که‌ ده‌نالین
به‌ده‌ست وه‌هم و خه‌یالی پوچه‌وه‌، ئەم شتانه‌ کاریگه‌ریان
هه‌بووه به‌سه‌ر به‌ه‌یزه‌کانه‌وه‌، چ‌ جای لاوازه‌کان، و بوونه
ه‌وی گه‌مزه‌پی و شیتی، و سه‌لامه‌ت ئەوه‌یه‌ خ‌وی گه‌وره
سه‌لامه‌تی پ‌یبه‌خشیت، و سه‌رکه‌وت‌ووی بکات ب‌و
کۆشکردن د‌ژی نه‌فسی خ‌وی ب‌وئه‌وه‌ی ه‌وکاره
به‌سووده‌کان به‌ده‌ست به‌ینیت که‌ د‌ل به‌ه‌یز ده‌که‌ن،
ود‌له‌راوکی دوور ده‌خه‌نه‌وه‌، خ‌وی گه‌وره‌ ده‌فه‌رم‌و‌یت:

﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ...﴾

هه‌رکه‌سێک ته‌وه‌ک‌ولی به‌ خوا بیت -پشت به‌خوا
ببه‌ستیت- ئەوا ئەو زاته‌ به‌سه‌ ب‌وی ﴿[الطلاق: ٣]، و اتا
خ‌وی گه‌وره‌ به‌سه‌ ب‌و هه‌موو ئەو شتانه‌ی گ‌رنگه‌ به‌لایه‌وه‌

وغه می لیده خوات سه بارهت به دینداری ودونیای.

ئه وهی ته وه کولی به الله ههیه ؛ دلی به هیژه وخه یاله کان
کاریگه ریان له سه ری نییه، و پرووداوه کان بیزاری ناکه ن چونکه
ئه مانه به هوی لاوازی نه فس وترسنوکییه که له راستیدا
بوونیان نییه، و ده زانیته خوی گه وره زامنی کردووه ؛
هه رکه سیك ته وه کولی به ئه وه هه بیت ئه وه پهره ردگاری
به سه، بویه متمانه ی به الله ههیه و دنیایه سه بارهت به
په یمانه کانی، و ناره حه تیه که ی ده گورپت بو ئاسانی،
ودلته نگیه که ی ده گورپت بو به خته وه ری، وترسه که ی
ده گورپت بو ئاسایش، داوای سه لامهت له خوی گه وره
ده که ی و به هیژی و چه سپاوی دلمان پیببه خشیت،
وته وه کولی ته و او مان به ئه وه زاته هه بیت ؛ که زامنی
به خشینی خیری کردووه به هه موو ئه وانه ی ته وه کولیان
پییه تی، و هه موو ناخوشی وزیانیکیان لی دوورده خاته وه.

بهشی حه وتهم

۱۳- کاتیک پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم -
ده فهرمویت:

(لَا يَفْرَكُ مُؤْمِنٌ مُّؤْمِنَةً، إِنْ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا خُلُقًا آخَرَ)

«با هیچ پیاویکی ئیماندار رقی له ئافره تیک ئیماندار
نه بیته وه، ئه گه رقی له رهوشتیکی بیت؛ ئه و رهوشتیکی تری

له لا په سنده». [رواه مسلم]، دوو سوودی مه زنی تیدایه: یه که م: رېنمونی بو چونیته مامه له کردن له گه ل هاوسه وکه سی نزيك وهاوړی وهه ریه کيکی تر که په یوه ندیت پيیه وهه هیه، ده بیت خوت رابهیت له سهر ئه وهی که به رامبه ر که موکورتیه ک یان هه رشتيکی تر که تو حه زت لی نیه ؛ ئه گه ر تیدا به دیت کرد، به راورد بکه له نیوان ئه مه وئ وهی ئه رکه له سهرت له هیشتنه وهی خوشه ویستی وپه یوه ندیه کی به هیز، چاکه کانی ومه به سته تایهت وگشتیه کان به ییری خوت بهینه وه، به م چاوپوشي کردنه له که موکورتیه کان وره چاوکردنی لایه نه چاکه کان، هاوړیته وپه یوه ندی به رده وام ده بیت، وگونجان وهیوری دیته دی.

سوودی دووهم: نه هیشتنی غم ودله راوکی، وهیشتنه وهی دلسوزی وپاکي له گه ل جیبه جیکردنی مافه واجب وسونه ته کان ؛ و به دیهینانی هیوری له نیوان هه ردوولا، ئه وهی کرده وه نه کات به ئه م رېنمونییه پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- ئاماژه ی بو کردووه ومه سه له که پیچه وانه بکاته وه، و به رده وام چاوی له سهر که موکورتیه کان بیت وکویر بیت دهره ق به جوانیه کان، ده بیت تووشی دله راوکی بیت، وپه یوه ندی له نیوان خوی وکه سی خوشه ویستی پچرانی تیده که ویت، وتووشی زور له که موکورتی دهن دهره ق به مافه کان به رامبه ر یه کتر.

زۆرۈڭ لەو خەلکانەى كە خاوەنى ھىمەتى بەرزىن ؛ خۆيان دادەمەزىڭىن لەسەر ئارامگرتىن و دىنىيى لەكاتى رېوودانى كارەسات و ناپەھەتەيەكان. بەلام لە كەمترىن شتدا تووشى دىلەراوڭى دەبن، و ھېورى دەرۋونيان تىڭدەچىت، ھۆكار ئەو ھەيە خۆيان راھىنا لەگەل چۆنىەتى مامەلە كردن لەگەل كارەساتە گەورەكاندا، بەلام لە شتە بچووكەكاندا ئەمەيان جىبەجى نەكرد بۆيە زيانى پىيان گەياند و كارىگەرى ھەبوو لەسەر تىڭدانى ھېورى و ئاراميان، مرقى بەھىز خوى دادەمەزىڭىت لەسەر چۆنىەتى مامەلە كردن لەگەل رېووداۋە بچووك و گەورەكاندا و داۋاى يارمەتى لە اللە دەكات لەمەدا، ولى دەپارېتەۋە كە نەيدات بەدەستى خوى ھىندەى چاۋتروكانىڭىش، ئەگەر وابوو ؛ ئەوا رېووداۋى بچووكى لەسەر ئاسان دەبىت ھەرۋەكو چۆن كارەساتى گەورەى لەسەر ئاسان بوو. بۆيە دىل و دەرۋون چەسپاۋ و ئارام و دىنيا دەبىت.

بەشى ھەشتەم

مرقى ژىر دەزانىت ژيانى راستەقىنە ئەو ھەيە كە بە ئاسوودەيى و شادى دەژى، و ژيانىڭى زۆر كورتە، بۆيە نابىت كورتىرى بىكەتەۋە بە غەم و بەردەوامبوون لەگەل ناپەھەتەيەكان ؛ چونكە ئەمە دژى ژيانى راستەقىنەيە، دەبىت

به پەرۆش بېت له سهر ژيانې ؛ و نابېت ړېگه بدات که زورينه ی
 ماوه ی ژيانې به غم و نارېحه تی پروات، وجياوازی نیه
 له مه دا له نيوان چاکه کار و تاوانبار، به لام ئيماندار باشترین
 به شی هه یه له به ديهاتنی ئەم وه سفانه تتيډا، وبه شی
 به سوودی نزيك و دواخواوی هه یه.

ئە گهر ناخوشيه کی به سهر دا هات يان بترسیت له وه ی
 تووشی بېت ؛ با به راورد بکات له نيوان ئەو نيعمه ته ئايی
 و دونيایانه ی پي به خشراوه، وئوه ی تووشی بووه له
 نارېحه تی، له کاتی به راوردا زوری ئەو نيعمه تانه دهرده که ویت
 که پي به خشراوه، و کاریگهری نارېحه تی و ناخوشيه کان
 نامینیت.

ههروه ها به راورد بکات له نيوان ئەو زیانه ی دهرسیت
 تووشی بېت، وئە گهره زوره کانی سه لامه ت بوون لی، نابیت
 ړېگه بدات ئە گهره لاوازه کان سه ربکه ون به سهر ئە گهره زور
 وبه هیزه کان؛ ئە گهر و ابیت غم وخه فه تی نامینیت، و پیلان
 داده نیت بو گه وره ترین ئە گهر که له وه یه تووشی بېت، بویه
 خوی داده مه زرينیت له سهر پروودانی ؛ ئە گهر پرویدا،
 وهه ولده دات بو دوورخسته وه ی ئەوه ی پرووی نه داوه و بو
 نه هیشتنی ئەوه ی پرویداوه يان که مکدرنه وه ی
 شوینه واره کانی.

له بابته به سووده کان ئەوه یه بزانيت کاتيک خه لکی

ئازارت دەدەن بەتایبەت بە قسەى خراپ، ئەمە زىانى بۆت نىيە ؛ بەلکو زىانى بۆ ئەوانە، مەگەر خۆت سەرقاڵ بکەیت بە ئەو قسانەو، ورپگەى پېدەیت دەست بگریت بەسەر هەست و سۆزت، ئەگەر وابیت ئەوا زىانى بۆ تۆیش دەبیت هەروەکو چۆن زىانى بۆ ئەوان هەبوو، ئەگەر گوێ پێنەدەیت ئەوا هیچ زىانى بۆت نابیت.

بزانە ژيانت شوینکەوتەى بیرکردنەوکانتە، ئەگەر بیرکردنەوکانت لە شتى بەسووددا بیت بۆت لە ئاین یان دونیادا ؛ ئەوا ژيانت خۆش و بەختەوەر دەبیت، ئەگەر نا بەپێچەوانەو دەبیت.

لە بەسوودترین بابەتەکان ئەوێهە خۆت دابمەزرینیت لەسەر ئەوێ چاوەرانی سوپاس نەبیت لە جگە لە الله، ئەگەر چاکەکار بیت بەرامبەر ئەوانەى مافیان لەسەرت هەیه یان مافیان لەسەرت نىيە، بزانە ئەمە مامەلەکردنى تۆیە لەگەڵ الله، بۆیە گوێ مەدە بە سوپاسکردنى ئەو کەسانەى چاکەکار بوویت بەرامبەریان، هەروەکو خواى گەورە قسەى بەندە تايبەتە هەلبژێردراوەکانى دەگیریتەو و دەفەر مۆیت:

﴿إِنَّمَا نُنْطَعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا ۝﴾

(دەلێن) بەراستی ئێمە تەنها لەبەر رەزامەندى خوا خواردنتان دەدەینى، چاوەروانى ناکەین لە ئێوێ نە پاداشت

ونە سوپاس ﴿﴾ [الإنسان: ۹].

زياتر جەخت لەسەر ئەم بابەتە دەكرێتەووە لەكاتى مامەلە كردن لەگەڵ خێزان و منداڵەكان و ئەوانەى پەيوەندى بەهيزت پێيانەووە هەيه ؛ هەركاتىك خۆت دامەزراند لەسەر دوورخستنهووەى شەڕ و زيان لێيان، ئەوا هەيۆر و ئارام دەبیت. لەو ھۆكارانەى ئارامى دەبەخشن بە مەرۆف ئەو هەيه كردهووە چاكەكان بكەيت بەپێى تواناى جەستەيى و دەروونىت بەبێ زێدەرپۆيى كردن چونكە زێدەرپۆيى تووشى دڵەراوكيەت دەكات، ئەگەر سنوورى سروشتى تىببەپەرڤەى ئەمە دەبێتە ھۆى ئەو هەيه بە پەشيمانى بگەرێتەووە و فەزڵ و پاداشت بەدەست نەھيەت، بەھۆى ئەو هەيه كە رێگايەكى خواروخپچت گرتە بەر، ئەمەيه دانايى: لە حالەتە نارەحەتەكان ؛ ئەنجامى پاك و شيرين بەدەست بەيەت، بەم شىوہيه پاكى و بێ خەوشى دەروون زىاد دەبێت، و نارەحەتيەكان ھىدى ھىدى نامين.

شتە بەسوودەكان با لە نىوچەوانت بن و ھەول بەدە بۆ بەدەست ھيەنانيان، و ئاورمەدەرەووە بۆ شتە زيانبەخشەكان ؛ كە بەم شىوہيه بىت دوور دەكەويتەووە لە ھۆكارەكانى ھيەنانى غەم و دلتەنگى، و دەستەبەردارى ساتەكانى ھيۆرى و ئارامى مەبە، و بەھوردى ھزرت لەسەر كارە گرنگەكان بىت. لە رېنمايىيە بەسوودەكان ئەو هەيه كە كارەكان لە ئىستادا جىبەجى بكەيت، بۆ ئەو هەيه بۆ كارەكانى داھاتوو سەرقال

نەبیت ؛ چونکە ئە گەر کارەکانی ئەمڕۆ جیبەجی نە کەیت ئەوا
 کردەووەکانی رابردووت لەسەر کۆ دەبیتهوه، بۆیه شوێنەواری
 نەڕێنی لەسەرت زیاتر دەبیّت، ئە گەر هەموو شتێک یەکلایی
 بکەیتەووە لەکاتی خۆیدا ؛ ئەوا بەهێزی هزر وکردهوه
 پوووبەرووی کارەکانی داهاوو دەبیتهوه.

دەبیّت بژاردەت لەنیوان کردەووەکاندا گەرنگترین لەپێشەووە
 بیّت پاشان گەرنگتر و بەو شیوەیه، و بزانه چی کردەووەیهک
 نەفست حەزی پێیهتی و بەپەرۆشیت بۆی، چونکە
 پێچەوانەیان تووشی بیزارای و نارهەتیت دەکەن، ولەمەدا
 پشت بە بیرکردنەووەی دروست وراویژ ببهسته، ئەووەی راویژ
 بکات ؛ پەشیمان نابێتهوه، ئەووەی دەتەوێت بیکەیت ؛
 بەجوانی و وردی بیخوێنەوه، ئە گەر بەرژەووەندی هاتەدی
 وپیداگیر بووی لەسەر جیبەجیکردنی ئەوا پشت بە الله
 ببهسته، چونکە بەراستی الله ئەوانەیی خوشدەوێت کە
 پشتی پێدەبەستن و تەووەکولیان تەنها بە ئەوازاتەیه.

والحمد لله رب العالمين.

وصلی الله علی سیدنا محمد وعلی آله وصحبه وسلم.

پیرست

- ٲامراز ورٲکاره به سووده کان بو گه یشتن به ژیانٲکی به خته وهر ٢
نووسینی: ١
شه یش عبد الرحمن ئین ناسر ٲه لسه عدی - ٲه حمه تی خوا ی لیٲیت -
..... ١
ٲیشه کی دانه ر ٢
به شی یه که م ٣
به شی دووهم ١١
به شی سیٲه م ١٤
به شی چواره م ١٧
به شی ٲینجه م ١٩
به شی شه شه م ٢٠
به شی حه وته م ٢٢
به شی هه شته م ٢٤

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and
the Prophet's Mosque in languages.

978-603-8570-29-6